

Sygn. akt IV U 666/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania I. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 kwietnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie I. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo I. S. do renty socjalnej w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 31 marca 2017 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz I. S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 666/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 8 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił I. S. prawa do renty socjalnej wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył I. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że wbrew ustaleniom organu rentowego spełnia wszystkie przesłanki do przyznania renty socjalnej. Komisja lekarska ZUS, na którą powołuje się organ rentowy dokonała wybiórczej analizy dokumentacji medycznej. Wskazał, że na skutek urazu doznanego w 16. roku życia doznał porażenia wiotkiego prawej kończyny dolnej, co uczyniło ją całkowicie bezużyteczną. W efekcie nie ma kontroli nad ruchami mięśni dłoni i nadgarstka. Ma trudności w codziennym funkcjonowaniu i nie jest w stanie wykonywać żadnej czynności przy użyciu obu rąk. Taki stan istnieje od wielu lat i dotychczas stanowił podstawę do uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 2 kwietnia 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Do 31 marca 2015r. ubezpieczony I. S. uprawniony był do renty socjalnej (decyzja 10 kwietnia 2012r o przyznaniu renty socjalnej na okres do 31 marca 2015r. k.52 akt rentowych). W dniu 18 lutego 2015r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonego o przyznanie renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k.55-56 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 11 marca 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 11 marca 2015r. k.59 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 2 kwietnia 2015r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.3 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 2 kwietnia 2015r. k.61 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 8 kwietnia 2015r. k.62 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 35 lat. W 2001r. ukończył w systemie zaocznym Liceum Ekonomiczne w Zespole Szkół Zawodowych Nr (...) im. M. K. w S. i uzyskał zawód technika ekonomisty o specjalności ekonomika i organizacja przedsiębiorstw (świadectwo ukończenia liceum k.7 akt rentowych). Ubezpieczony nie pracował zawodowo, od 2003r. do 31 marca 2015r. był uprawniony do renty socjalnej (decyzja z 1 października 2003r. o przyznaniu renty socjalnej k.8 akt rentowych i kolejne decyzje o przyznaniu okresowej renty socjalnej k.26, 39, 45 i 52 akt rentowych).

W 1996r. - w wieku 16 lat ubezpieczony uczestniczył w wypadku komunikacyjnym, w którym doznał urazu prawego stawu barkowego ze złamaniem obojczyka i porażeniem splotu barkowego. Złamany obojczyk był leczony operacyjnie. Kilkakrotnie podejmowano próby operacyjnej rekonstrukcji splotu barkowego z użyciem przeszczepów z nerwu łydkowego lewego, ale bez powodzenia. Następstwem powyższego urazu jest utrzymujące się porażenie wiotkie prawej kończyny górnej. Ponadto ubezpieczony ma zaburzenia czucia lewej stopy w zakresie unerwienia nerwu łydkowego i z powodu asymetrycznego obciążenia kręgosłupa podczas chodzenia doszło do powstania skrzywienia bocznego kręgosłupa i przeciążeniowych dolegliwości bólowych. Badanie ortopedyczno-neurologiczne ubezpieczonego wykazuje chód symetryczny, pełne porażenie wiotkie prawej kończyny górnej, bez śladu ruchu i skrajnie duże zaniki mięśniowe prawej kończyny górnej, a ponadto dwułukowe, boczne I stopnia skrzywienie odcinka piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa, bliźnę podłużną na całej długości lewej łydki i osłabienie czucia lewej stopy. Opisany stan narządu ruchu powoduje, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 kwietnia 2015r. całkowicie niezdolny do pracy, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 31 marca 2017r. (opinia biegłego ortopedy K. K. i biegłego neurologa E. K. k.9-10 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego I. S. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr 135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W myśl art.5 ustawy ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.), przy

czym zgodnie z art.12 ust.2 tej ostatniej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia czy ubezpieczony jest nadal osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii. Ze złożonej przez biegłych opinii wynika, że w następstwie przebytego w okresie młodzieńczym wypadku komunikacyjnego ubezpieczony doznał urazów w zakresie narządu ruchu, których następstwa skutkują jego dalszą całkowitą niezdolnością do pracy. Głównym schorzeniem ubezpieczonego jest utrzymująca się całkowita dysfunkcja prawej kończyny dolnej, która objawia się porażeniem wiotkim tej kończyny w następstwie czego kończyna ta jest całkowicie bezużyteczna – ręka jest bez śladu ruchu i występują skrajnie duże zaniki mięśniowe. Schorzeniem towarzyszącym są zaburzenia czucia lewej stopy w zakresie unerwienia nerwu łydkowego i powstałe na skutek asymetrycznego obciążenia kręgosłupa podczas chodzenia skrzywienie boczne kręgosłupa i przeciążeniowe dolegliwości bólowe odcinków piersiowego i lędźwiowego kręgosłupa. W ocenie biegłych opisane schorzenia powodują, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, gdyż brak jest zawodu, w którym – w ocenie biegłych – ubezpieczony mógłby pracować. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował powyższą opinię wskazując, że ubezpieczony od wielu lat jest jednoręczny i zaadoptowany do niepełnosprawności, a ponadto ma wykształcenie średnie techniczne i może pracować umysłowo (zastrzeżenia do opinia biegłych k.18 akt sprawy). Ustosunkowując się w uzupełniającej opinii do tych zastrzeżeń biegli podnieśli, że w pracy umysłowej również wymagana jest pewna sprawność fizyczna np. przy przenoszeniu dokumentów, a obsługa klawiatury komputera jedną ręką jest wolniejsza. Ponadto ubezpieczony cierpi na dolegliwości bólowe kręgosłupa podczas dłuższego chodzenia i stania (uzupełniająca opinia biegłego ortopedy i neurologa k.22 akt sprawy).

Analizując opinię biegłych (łącznie z opinią uzupełniającą) Sąd doszedł do przekonania, że ocena biegłych co do całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy jest trafna. Poza sporem pozostaje, że przy stanie zdrowia powoda – całkowitej dysfunkcji prawej kończyny górnej oraz dolegliwości bólowych kręgosłupa, wynikających z jego boczno skrzywienia i nasilających się podczas chodzenia i dłuższego stania, ubezpieczony nie jest w stanie wykonywać pracy fizycznej. Sporne było to, czy ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy umysłowej. Z punktu widzenia funkcjonowania intelektualnego i emocjonalnego brak jest przesłanek do uznania, że ubezpieczony, mający wykształcenie średnie, nie mógłby wykonywać pracy umysłowej. Jednakże sfera intelektualna nie jest wyłączną przesłanką oceny zdolności do wykonywania pracy umysłowej. Biegli słusznie wskazali, że w każdej pracy, nawet umysłowej konieczne jest zachowanie pewnej sprawności fizycznej koniecznej np. do podnoszenia przedmiotów, przenoszenia dokumentów, pisania na komputerze. Ubezpieczony z uwagi całkowitą dysfunkcję prawej kończyny górnej doznaje znacznych ograniczeń w wykonywaniu tego rodzaju czynności. Prawa ręka jest bowiem całkowicie bezużyteczna (bez śladu ruchu i ze skrajnie dużymi zanikami mięśniowymi), co oznacza, że ubezpieczony nie mógłby nawet „pomagać” sobie tą ręką np. poprzez przytrzymanie przedmiotu przedramieniem. Sama możliwość pisania na komputerze lewą ręką nie dowodzi zachowania zdolności do wykonywania pracy umysłowej. W ocenie Sądu możliwe jest założenie, że ubezpieczony mógłby wykonywać prace na stanowisku dostosowanym do niepełnosprawności (jak na to wskazał organ rentowy w kolejnych zastrzeżeniach do opinii biegłych - na k.30 akt sprawy), ale w sprawie o rentę brak jest podstaw do czynienia tego rodzaju założeń. Z przedstawionych względów, dzieląc ustalenia opinii biegłych Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku, a o kosztach procesu orzekł zgodnie z wynikiem sprawy na podstawie art.98§1 i 3 kpc.